

BL

Drie gedichten

HERMAN PIETER DE BOER

De thuiskomst

Ik ben naar oost en west geweest,
zoveel gezien, zozeer genoten.
Ik vloog. Ik voer op witte boten.
Ik was te gast op ieder feest.

Ik ben naar noord en zuid gegaan,
zo mooi gegeten en gedronken
terwijl muziek en stemmen klonken
bij teder schijnsel van de maan.

Nu sta ik voor mijn eigen huis,
de ogen peinzende geloken,
de sleutel in het slot gestoken.

Dit is mijn gang! Dit zijn mijn deuren!
Dit zijn die zo vertrouwde geuren...
Goddank, ik ben weer thuis.

Lofdicht op de stadskonijnen van Eindhoven

Tussen de Dommel en de Danssalon
is ieder wonder te verwachten.
Magie en bovenaardse krachten
zijn voelbaar in het stadion.

Tussen de vroegmis en de kroegentocht
heeft Philips dingen uitgevonden
die eerder nergens ooit bestonden.
Dus ben ik daarom zo verknocht?

Misschien! Maar ook om rare straten
vol sloopzucht, bouwlust, grote gaten,
en tussendoor het carnaval.

En? 's Avonds zie je ze verschijnen
in 't groen, de duizend stadskonijnen...
Dat is zo mooi. Ja, dát vooral.

Lofdicht op de meisjes van Eindhoven

Die meisjes! 't Is een ander soort!
Zij zijn zo lief maar ook zo dapper
en bijna allemaal veel knapper
dan die van ieder ander oord.

Zij gaan (geloof mij op mijn woord)
vaker in bad, en ook veel rapper
naar fitness, zonnebank en kapper,
zij vinden dat zoals het hoort.

Zie hoe zij lopen, lieve lust,
lachende lippen, vaak gekust,
glanzende ogen ook daarboven.

Hoor hoe zij praten, zelfbewust,
daar zij zó goed zijn toegerust
dat je het haast niet kunt geloven.



Illustratie: Mieke Driessen.